

ОТВѢТЪ.

Господины братѣа Х. Дѣнковици! оуѣ Цицѣвѣ.

Віѣна, 19го Августа 1835го.

Отвѣщавамъ оуѣ крѣпотоѣ ваѣше посланіе назначенное на 17го прешѣдшаго мѣсѣца, ѣ на чѣстното Ваѣше спѣтствователно, глѣдамъ же сѣ велика моѣа радѣсть, постоѣнството, оуѣ ваѣшето ѣтѣчество, торгѣвскій ваѣшъ дѣмъ: за коѣто са възрадкахме, ѣ желѣиме отъ Бѣга ваѣмъ, всѣкое благополѣчїе, ѣ доврѣ оутверждѣніе — Премнѣго же благодариме ваѣмъ, за предпочтѣнното Ваѣше, коѣто радѣстно прїѣхмѣ ваѣшето прошенїе, ѣ положихмѣ въ дѣланїе (въ рѣбота) ваѣшето порѣчанїе — за, мѣссѣлыте, сѣкнѣ, ѣ прѣчаѣ — ѣто спорѣдъ повелѣнїето въ, ѣспрокѣждаме прѣзъ зѣмона господинѣ Стефанѣ Пѣповѣ, пѣлицата отъ фїорїны, 200 въ тѣлѣгѣ, на господина Н. Сакарѣровѣ оуѣ Бѣкорѣцѣ, къ тамѣшнамѣ нашѣмѣ слѣгї, коѣто щѣ оувѣри насъ, ваѣшата партїда. ѣ тѣѣ прїѣтелски поздравѣющї, ѣстаѣваме всесѣрдный на Ваѣшето повелѣнїе,
 Іѣанъ Аданѣсїевѣ.

За примѣнителный писмѣ ѣ писамѣца.

Примѣнителнїти писмѣ са наричатъ (Италїански) камбїѣли, ѣлї Пѣлицы, ѣ са краткїи записи, прѣзъ коѣто въѣва дѣлженъ нѣкой, да платї ѣднѣ числѣ ѣтъ грошѣви. Пѣслѣ нѣколкото врѣменное минѣване — но